

[Indenrigsministeren.]

og afdrages, bliver altsaa kun 75 pCt. af Anskaffessummen.

For yderligere at støtte dette Byggeri for de mindst bemidlede foreslaas der i § 3, sidste Punktum, tillagt Indenrigsministeren Bemyndigelse til at fravige den sædvanlige Bestemmelse om, at 1ste Prioritet skal optages med størst muligt Beløb.

Disse Regler er som sagt nye i vor Støttelovgivning og tilsigter at skaffe gode, sunde Boliger ogsaa til de mindst bemidlede, altsaa en endnu videre Kreds end den, som Støttelovgivningen hidtil har haft for Øje.

I Forslagets Kapitel VII foreslaas, at der aarligt stilles 2 Mill. Kr. til Raadighed til Opførelse af Forsamlingshuse og andre Bygninger med socialt eller kulturelt Formaal, og Maksimum for selve Statslaanet er forhøjet til 75 000 Kr.

I Kapitel VIII, §§ 49—52, foreslaar man, at der fortsat skal kunne ydes Statslaan til forretningsmæssigt Byggeri. Bestemmelserne herom indeholdes i Øjeblikket i midlertidig Lov Nr. 179 af 9. April 1941 om Støtte til Byggeri med senere Tillægslove. Man har foreslaaet, at det hvert Aar ved Finansloven skal afgøres, i hvilket Omfang der skal stilles Midler til Raadighed for dette Byggeri. Det foreliggende Behov maa saaledes blive afgørende for, hvor store Beløb denne Støtte skal ydes med.

Medens der for de Parcel- eller Rækkehuse, der opføres efter Bestemmelserne i Forslagets Kapitel VI om Laan til Parcel- eller Rækkehusbyggeri til Brug for Ejeren, er fastsat visse Grænser for, hvor store Haandværkerudgifterne maa være, gælder saadanne Grænser ikke for de Parcel- eller Rækkehuse, hvortil der kan ydes Laan efter Bestemmelserne i Kapitel VIII — bortset fra det Tilfælde, hvor det er en Bygningshaandværker, der søger Laan op til 80 pCt. af Anskaffessummen uden Kommune- garanti. Naar man i øvrigt ikke har fastsat nogen Grænse for Haandværkerudgifterne her, skyldes dette dels, at der heller ikke tidligere gjaldt nogen Grænse for Rækkehuse, der opførtes af private Bygherrer, dels at Husene opføres for eller af Personer, som har en noget større Indtægt end den, der kan komme i Betragtning efter Kapitel VI, og som stiller noget større Krav til et Hus end det, der kan opføres inden for de i Kapitel VI fastsatte Grænser for Haandværkerudgifterne. Støtten er derfor ikke saa stor som efter Kapitel VI.

Det foreslaas endvidere, at der indføres Lejekontrol med Hensyn til dette Byggeri

for at sikre, at det billige Statslaan og Skattefritagelsen m. m. kommer Lejerne til gode.

Til Ombygning af Ejendomme, hvorved der fremkommer et øget Antal Lejligheder, foreslaas i Kapitel IX stillet 2 Mill. Kr. aarlig til Raadighed.

Udvalget af 1941 har i sin Betænkning fremsat Forslag til Normalvedtægter for henholdsvis en Andelsboligforening, et Boligaktieselskab og en selvejende Byggevirksomhed. Disse Forslag er optrykt i Lovforslaget og vil sikkert kunne bidrage til at støtte Administrationens Bestræbelser for Ensartethed og Forenkling paa dette Omraade. Med Hensyn til Forslagenes Indhold vil jeg mene, at de maa være retningsangivende for nye Selskaber, medens der næppe kan være Tale om at kræve dem gennemført over for de bestaaende Selskaber og da slet ikke over for disses allerede bestaaende Byggeri.

Jeg skal i øvrigt henvise til Bemærkningerne til de enkelte Paragraffer i Lovforslaget, hvor der udførligt er redegjort for, hvorledes Bestemmelserne forholder sig til den gældende Lovgivning. Jeg skal dog henlede Opmærksomheden paa, at man ikke har foreslaaet en Forlængelse af Bestemmelserne om Statsgaranti for Laan til privat erhvervsmæssigt Byggeri. Efter at man nu har Adgang til at opnaa Statslaan, er der formentlig ikke mere Behov for disse Bestemmelser. Der er da ogsaa under den gældende Lovgivning kun fremkommet meget faa Andragender herom, ja, i de senere Aar endda slet ingen. Man har heller ikke optaget Bestemmelserne om Laan til Byggeri i Saneringskvarterer, da det er Regeringens Opfattelse, at Regler herom bedst vil kunne gives i en særlig Lov. Spørgsmaalet om en eventuel Lovgivning paa dette Omraade er Genstand for Overvejelser i Ministeriets Byggeudvalg af 1940.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til det høje Tings hurtige og villige Behandling.

Undervisningsministeren (Hartling):

Jeg har herved den Ære for det høje Ting at fremsætte et Lovforslag om Ændring af Folkeskoleloven af 18. Maj 1937, nemlig af dens § 63, der omhandler Statstilskud til Skolebyggeri, og desuden en enkelt Ændring i § 64, om Tidsfristens Forlængelse fra 1. April 1948 til 1. April 1952.

Den oprindelige Regel, der med Hensyn til Tilskud blev givet ved Folkeskoleloven, gik ud paa, at man til Byggearbejder, der skyldtes Folkeskolelovens Krav — alt-